

TRETTIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 29 OKTOBER

Läsning

Ef 4:32 – 5:8

Var goda mot varandra, visa medkänsla och förlåt varandra, liksom Gud har förlåtit er i Kristus. Ta alltså Gud till föredöme, som hans älskade barn. Lev i kärlek, så som Kristus har älskat oss och utlämnat sig själv för vår skull som en offergåva, ett välluktande offer åt Gud. Otukt och annan orenhet eller själviskhet får det inte ens vara tal om bland er, det anstår inte de heliga. Inte heller oanständigt och tanklöst eller lättsinnigt tal – sådant passar sig inte – utan bara tacksägelse till Gud. Ni vet ju mycket väl att ingen kan få del i Kristi och Guds rike om han är otuktig eller oren eller självisk, alltså avgudadyrkare. Låt ingen lura er med tomma ord, det är sådant som drar Guds vrede över olydnadens människor. Ha därför ingenting med dem att göra. En gång var ni mörker, men i Herren har ni nu blivit ljus.

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. Jfr Ef 5:1)

R. Ta Gud till föredöme, som hans älskade barn.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid

och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Halleluja

Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium

Luk 13:10–17

En gång undervisade Jesus i en synagoga på sabbaten. Där fanns en kvinna som hade plågats av en sjukdomsande i arton år. Hon var krokryggig och kunde inte räta på sig. När Jesus fick se henne, kallade han på henne och sade: »Kvinna, du är fri från din sjukdom«, och så lade han sina händer på henne. Genast kunde hon räta på sig, och hon prisade Gud. Men synagogföreståndaren, som förargade sig över att Jesus botade på sabbaten, sade till folket: »Det finns sex dagar då man skall arbeta. På dem kan ni komma och bli botade, men inte under sabbaten.« Herren svarade honom: »Hycklare, finns det någon av er som inte löser sin oxe eller åsna från krubban också på sabbaten och leder ut och vattnar den? Men här är en Abrahams dotter som Satan har hållit bunden i arton år. Skulle hon inte få lösas från sin boja på sabbaten?« Dessa ord kom alla hans motståndare att skämmas, men folket glädde sig över allt det underbara som han gjorde.

TISDAG DEN 30 OKTOBER

Läsning

Ef 5:21–33

Underordna er varandra i vördnad för Kristus. Ni kvinnor, foga er efter era män som efter Herren. Ty en man är sin hustrus huvud liksom Kristus är kyrkans huvud – han som också är frälsare för denna sin kropp. Och liksom kyrkan underordnar sig Kristus, så skall också kvinnorna i allt underordna sig sina män.

Ni män, älska era hustrur så som Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för den för att helga den genom reningsbadet i vatten och genom dopordet. Ty han ville själv låta kyrkan träda fram till sig i härlighet utan minsta fläck eller skrynkla; helig och felfri skulle den vara. På samma sätt är också mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv, ty ingen har någonsin avskytt sin egen kropp, utan man ger den näring och sköter om den så som Kristus gör med kyrkan – vi är ju delarna som bildar hans kropp. *Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett.* Detta rymmer en stor hemlighet, här låter jag det syfta på Kristus och kyrkan. Men dessutom skall var och en av er älska sin hustru som sig själv, och hustrun skall visa respekt för sin man.

Responsoriepsalm

Ps 128:1–5 (R. 1a)

R. Salig den som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.

Av dina händers arbete får du njuta frukten.
Salig är du, det skall gå dig väl! R.

Lik ett fruktsamt vinträd blir hustrun i ditt hus,
lika olivskott barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man som fruktar Herren.
Herren välsigne dig från Sion.
Må du få se Jerusalems välgång i alla dina dagar. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 13:18–21

Vid den tiden sade Jesus: »Vad är då Guds rike likt? Vad skall jag jämföra det med? Det är som ett senapskorn som en man sätter i sin trädgård. Det växer och blir till ett träd, och himlens fåglar bygger bo bland grenarna.«

Vidare sade han: »Vad skall jag jämföra Guds rike med? Det är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

ONSDAG DEN 31 OKTOBER

Läsning

Ef 6:1–9

Ni barn, lyd era föräldrar för Herrens skull, det är er skyldighet. *Visa aktning för din far och din mor*; det är det första bud som följs av ett löfte: *för att det skall gå dig väl och du skall få leva länge på jorden*. Och ni fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och vägled dem efter Herrens vilja.

Ni slavar, lyd era jordiska herrar ärligt och uppriktigt och med respekt och fruktan så som ni lyder Kristus. Var inte inställsamma ögontjänare, utan var Kristi tjänare som helhjärtat gör Guds vilja. Tjäna villigt och glatt, det gäller ju Herren och inte människor. Ni vet att var och en som gör något gott får sin lön för det av Herren, vare sig han är slav eller fri. Och ni som har slavar, handla på samma sätt mot dem och använd inga hårda ord. Ni vet ju att de och ni har samme herre i himlen, och han tar inte hänsyn till person.

Responsoriepsalm

Ps 145:10–14 (R. 13c)

R. Herren är trofast i alla sina ord.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.
De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.

Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herravälde varar från släkte till släkte. R.

Herren är trofast i alla sina ord,
full av godhet i alla sina gärningar.

Herren uppehåller alla dem som är på väg att falla,
och han upprättar alla förnedrade. R.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium

Luk 13:22-30

Vid den tiden gick Jesus genom städer och byar och undervisade på sin väg mot Jerusalem. Någon frågade honom: »Herre, är det bara några få som blir räddade?» Han sade till dem: »Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Jag säger er: många skall försöka ta sig in men inte lyckas. När väl husets herre har stigit upp och låst porten och ni blir stående utanför och bultar och säger: Herre, öppna för oss! så kommer han att svara: Jag vet inte vilka ni är. Då säger ni: Vi har ätit och druckit tillsammans med dig, och du har undervisat på våra gator. Han skall svara: Jag vet inte vilka ni är. Bort härifrån, alla ni orättens hantlangare. — Där skall ni gråta och skära tänder, när ni får se Abraham och Isak och Jakob och alla profeterna vara i Guds rike medan ni själva blir utdrivna. Och människor skall komma från öster och väster och från norr och söder och ligga till bords i Guds rike. Och då skall sådana som är sist bli först, och sådana som är först skall bli sist.«

TORSDAG DEN 1 NOVEMBER

ALLA HELGONS DAG
Högtid

Första läsningen

Upp 7:2-4, 9-14

Jag, Johannes, såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill, och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, som hade fått rätt att skada jorden och havet: »Skada inte jorden eller havet eller träden förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.« Och jag fick höra antalet av dem som var märkta med sigill. Etthundrafyrtiofyra tusen var märkta, och de kom från alla Israels stammar.

Sedan såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder

med palmkvistar i sina händer. Och de ropade med hög röst: »Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet.«

Alla änglarna stod kring tronen och kring de äldste och de fyra varelserna. Och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: »Amen. Lovsången och härligheten, visheten och tacksägelsen, äran och makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet, amen.«

Och en av de äldste sade till mig: »Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?« Jag svarade: »Du vet det, herre.« Han sade till mig: »Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod.«

Responsoriepsalm

Ps 24:1–4b, 5–6 (R. jfr 6)

R. Detta är det släkte som söker ditt ansikte.

Jorden är Herrens och allt vad därpå är,
jordens krets och de som bor på den.
Ty det är han som har lagt hennes grund på haven,
den som på strömmarna har berett henne fäste. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
och vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av sin frälsnings Gud.
Sådant är det släkte som frågar efter honom,
de som söker ditt ansikte, de är Jakobs barn. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 622

Andra läsningen

1 Joh 3:1–3

Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom. Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är. Var och en som har detta hopp till honom renar sig själv liksom han är ren.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 5:1–12a

Vid den tiden, när Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget. Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom. Han började undervisa dem och sade:

»Saliga de som är fattiga i anden,
dem tillhör himmelriket.
Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade.
Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet.
Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten,
de skall bli mättade.
Saliga de barmhärtiga, de skall möta barmhärtighet.
Saliga de renhjärtade, de skall se Gud.
Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner.
Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem tillhör himmelriket.

Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull.
Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen.«

FREDAG DEN 2 NOVEMBER

ALLA SJÄLARS DAG

Första läsningen

Job 19:23–27a

Job sade:
Om ändå mina ord skrevs ner,
om de ändå sattes på pränt,
höggs in i klippan för alltid
med järnstift och bly!
Jag vet att min befriare lever
och till sist skall träda fram på jorden.
Sedan denna min sargade hud är borta,
skall jag fri från mitt kött skåda Gud,
ja, honom vill jag skåda,
jag vill se honom med egna ögon,
inte som en främling.
Jag förtärs av längtan.

Responsoriepsalm

Ps 116:5–6, 10–11, 15, 16ac (R. 9)

R. Jag får vandra inför Herren i de levandes land.

Herren är nådig och rättfärdig,

vår Gud är barmhärtig.
Herren bevarar de oskyldiga,
jag var hjälplös, och han räddade mig. R.
Jag trodde att jag skulle gå under,
jag plågades svårt
och tänkte i min oro:
Alla människor sviker. R.

De trognas liv
är dyrbart i Herrens ögon.
Herre, jag är din tjänare,
du har lossat mina bojor. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 674

eller:

Responsoriepsalm

Ps 42:3, 5bc; Ps 43:3–4 (R. Ps 42:3a)

R. Jag törstar efter Gud, efter den levande Guden.

Jag törstar efter Gud,
efter den levande Guden.
När får jag komma,
när får jag träda fram inför Gud? R.

Jag minns hur jag gick i den Mäktiges hägn
upp till Guds hus,
med tacksägelse och glädjerop
i skaran som drog upp till högtid. R.

Sänd ditt ljus och din sanning!
Låt dem leda mig,
låt dem föra mig till ditt heliga berg
och till din boning,
så att jag får komma till Guds altare,
till Gud, min glädje och fröjd,
och tacka dig till lyrans klang,
Gud, min Gud. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 635

Andra läsningen

Fil 3:20–21

Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig.

Halleluja

Jfr Joh 6:39

V. Detta är min Faders vilja: att jag inte skall låta någon gå förlorad av dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den sista dagen.

Evangelium

Joh 5:24–29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, jag säger er: den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han faller inte under domen utan har övergått från döden till livet. Sannerligen, jag säger er: den stund kommer, ja, den är redan här, då de döda skall höra Guds sons röst och de som hör den skall få liv. Ty liksom Fadern äger liv, så har han också låtit Sonen äga liv, och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människosonen. Var inte förvånade över detta. Den stund kommer då alla som ligger i sina gravar skall höra hans röst och gå ut ur dem; de som har gjort det goda skall uppstå till livet, och de som har gjort det onda skall uppstå till domen.«

LÖRDAG DEN 3 NOVEMBER

Läsning

Fil 1:18b–26

Kristus blir förkunnad, och det gläder jag mig över. Men också i fortsättningen skall jag kunna glädja mig. Jag vet ju att allt detta kommer att leda till min räddning, tack vare era böner och den hjälp som Jesu Kristi ande ger. Jag väntar och hoppas att jag aldrig skall stå där med skam, utan att jag nu som alltid öppet skall våga lovprisa Kristus med min kropp, vare sig den skall leva eller dö. Ty för mig är livet Kristus och döden en vinning — såvida inte ett fortsatt liv här på jorden ger mig en vinst genom mitt arbete, för då vet jag inte vad jag skall välja. Jag slits åt båda hållen: jag längtar efter att bryta upp och vara hos Kristus, det vore ju det allra bästa. Men för er skall är det viktigare att jag lever kvar här, det är jag övertygad om, och jag vet att jag kommer att bli kvar och stanna hos er alla för att hjälpa er till framsteg och glädje i tron. Och genom mig, genom att jag kommer till er igen, skall ni bli allt stoltare över att tillhöra Kristus Jesus.

Responsoriepsalm

Ps 42:2–3, 5bcd (R. 3a)

R. Min själ törstar efter den levande Guden.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,

så trängtar min själ efter dig, o Gud. R.

Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.
När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.

Jag minns hur jag gick i festtåget upp till Guds hus,
under fröjderop och tacksägelse,
i skaran som höll högtid. R.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig säger Herren,
som har ett milt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Luk 14:1, 7-11

En sabbat var Jesus bjuden på måltid hos en farisé som var med i rådet, och man iakttog honom noga. När han märkte hur gästerna försökte få de främsta platserna vid bordet, gav han dem en liknelse: »När du är bjuden på bröllop, slå dig då inte ner överst vid bordet. Kanske någon av de andra gästerna är mer ansedd än du och värden kommer och säger: Ge honom din plats. Då får du skämmas när du måste flytta dig längst ner. Nej, när du är bjuden, gå då genast och ta den nedersta platsen, så att värden säger till dig när han kommer: Käre vän, flytta dig längre upp. Då blir du hedrad inför alla dina medgäster. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

TRETTIOFÖRSTA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 4 NOVEMBER

Första läsningen

5 Mos 6:2-6

Mose talade till folket och sade: »Om du fruktar Herren, din Gud, du liksom dina barn och barnbarn, och i hela ditt liv följer alla hans stadgar och bud som jag ger dig, så kommer du att leva länge. Du skall lyssna, Israel, och följa dem troget, så att det går dig väl och ni blir mycket talrika, så som Herren, dina fäders Gud, har lovat dig – ett land som flödar av mjölk och honung.

Hör, Israel! Herren är vår Gud, Herren är en. Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft. Dessa ord som jag i dag ger dig skall du lägga på hjärtat.«

Responsoriepsalm

Ps 18:2-4, 47, 51ab (R. 2)

R. Jag har dig kär, Herre, min styrka.

Jag har dig kär, Herre, min styrka,
Herre, min klippa, min borg och min räddare,

min Gud, berget som är min tillflykt,
min sköld och mitt starka värn, min fristad. R.

Till Herren, den högtlovade, ropade jag,
och jag blev räddad från mina fiender.
Herren lever! Lovad vare han, min klippa,
och upphöjd min Gud, min räddare. R.

Stora segrar skänker Herren åt sin konung,
han handlar trofast mot sin smorde. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 617

Andra läsningen

Heb 7:23–28

Prästerna i det gamla förbundet har blivit fler och fler därför att döden satte en gräns för deras tjänst. Men eftersom han är till i evighet behåller han för alltid sitt prästämbete. Så kan han också nu och för all framtid rädda dem som nalkas Gud genom honom, eftersom han alltid lever och kan vädja för dem.

En sådan överstepräst var det vi behövde: en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare, upphöjd över himlarna. Han måste inte som de andra översteprästerna dagligen offra först för sina egna synder och sedan för folkets. Det gjorde han en gång för alla när han offrade sig själv. Lagen förordnar överstepräster med mänskliga svagheter, men den ed som avlöser lagen har insatt en som är son och har nått evig fullkomlighet.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min Fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom och stanna hos honom.

Evangelium

Mark 12:28b–34

Vid den tiden kom en av de skriftlärda fram och frågade Jesus: »Vilket är det viktigaste budet av alla?» Jesus svarade: »Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.« Den skriftlärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.« När Jesus hörde att mannen svarade klokt sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.